

استایل کد

@alithedeguy

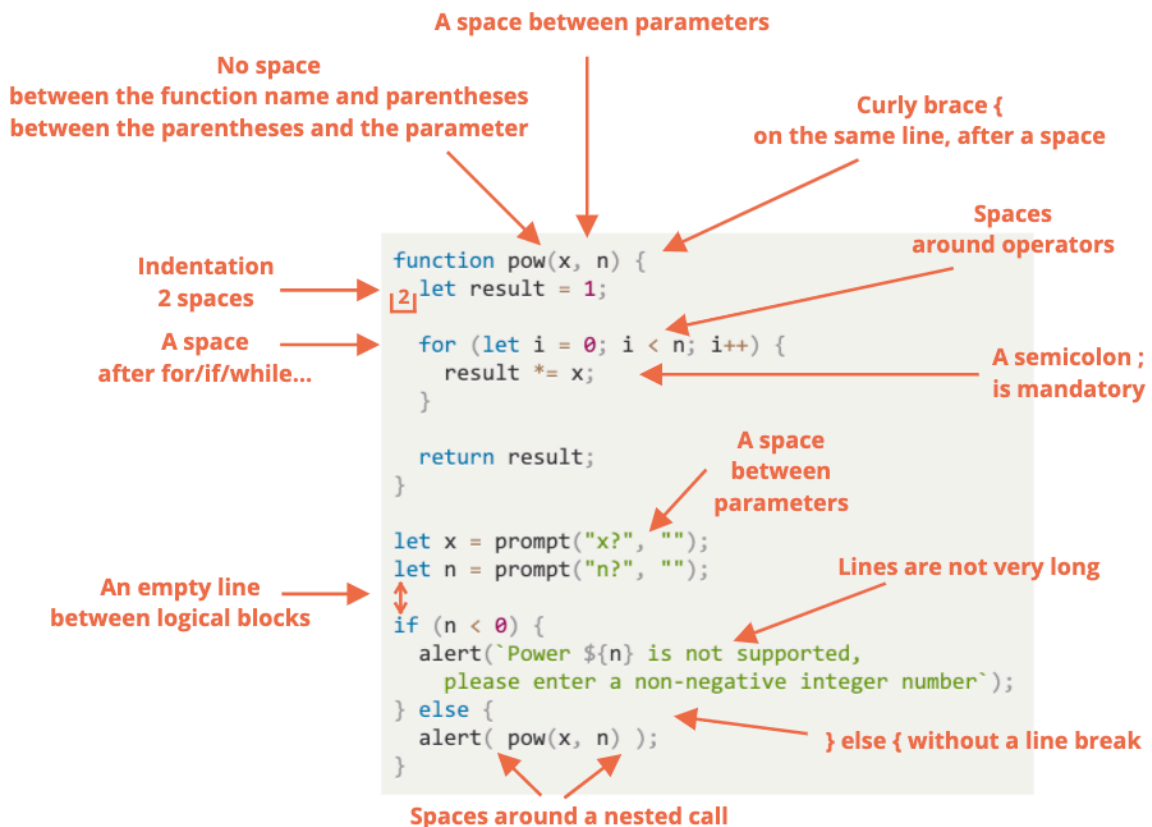
کد ما باید مرتب و تمیز بوده و خوانایی آن آسان باشد.

در واقع هنر واقعی برنامه نویسی این می باشد که تسک های پیچیده را طوری به کد تبدیل کنیم که هم صحیح باشد و هم خوانا باشد.

یک استایل خوب برای کد به این امر کمک شایانی خواهد کرد.

گرامر

در ادامه راهنمایی برای استایل کد را مشاهده می کنید که بعضی از قوانین پیشنهادی در آن گنجانده شده است.

در ادامه در مورد قوانین فوق و دلیل آنها توضیح خواهیم داد.

هیچ لزومی وجود ندارد که حتما از قوانین فوق پیروی کنید.

قوانین فوق فقط توصیه هایی برای نوشتن بهتر کد می باشد که هیچ بایستی در استفاده از آنها وجود ندارد.

آکولاد

در اکثر پروژه های جاوا اسکریپت ، آکولاد به مدل مصری نوشته می شود یعنی آکولاد اول در خط اول بدون اینکه در خط جدیدی نوشته شود قرار داده شده و قبل از آن یک فضای خالی قرار می گیرد.

```
if (condition) {  
    // do this  
    // ...and that  
    // ...and that  
}
```

ساختارهای یک خطی مانند `if(condition) doSomething()` قابل تامل هستند. آیا اصلا باید از آکولاد استفاده کنیم یا خیر؟ در ادامه چندین مثال آمده که به شما در تصمیم گیری کمک خواهد کرد :

- 😞 افراد مبتدی گاهی به این شکل کد می زنند : این نحوه نوشتن خوب نیست چرا که به آکولاد نیازی نمی باشد.
`if (n < 0) {alert('Power ${n} is not supported');}`

- 😞 جداسازی کدها در چند خط بدون استفاده از آکولاد. هیچ گاه این کار را نکنید چرا که بسیار مستعد خطا می باشد.
`if (n < 0)
 alert('Power ${n} is not supported');`

- 😊 نوشتن کدها در یک خط. در صورتی که کوتاه باشد قابل قبول است.
`if (n < 0) alert('Power ${n} is not supported');`

- 😊 بهترین حالت :
`if (n < 0) {
 alert('Power ${n} is not supported');`
`}`

برای کدهای کوتاه ، حالت یک خطی قابل قبول است ولی نوشتن کدها به شکل بلاکی و آخرین روش بالا ، خوانایی بیشتری دارد.

طول خط

هیچ کس دوست ندارد که خط افقی درازی را بخواند. بهتر است که خطوط طولانی به چند خط شکسته شوند.
برای مثال :

```
// backtick quotes ` allow to split the string into multiple lines
```

```
let str = `
```

```
    ECMA International's TC39 is a group of JavaScript developers,  
    implementers, academics, and more, collaborating with the community  
    to maintain and evolve the definition of JavaScript.
```

```
`;
```

و عبارت **if** را می توانیم به این شکل بنویسیم :

```
if (  
  id === 123 &&  
  moonPhase === 'Waning Gibbous' &&  
  zodiacSign === 'Libra'  
) {  
  letTheSorceryBegin();  
}
```

حداکثر طول خط باید به توافق اعضای تیم برسد ولی معمولاً بیشتر از ۸۰ یا ۱۲۰ کاراکتر نمی‌شود.

indent (فاصله از ابتدای خط)

۲ نوع indent وجود دارد:

۱- افقی : ۲ یا ۴ space

این‌دنت افقی از ۲ یا ۴ space یا یک تب (tab) تشکیل شده است. اینکه از کدام باید استفاده شود بحثی است که همیشه بین برنامه‌نویسان بوده است ولی امروزه معمولاً از space استفاده می‌شود. یکی از مزایای space نسبت به tab این است که تنظیمات دلخواه بیشتری می‌توان روی آن انجام داد. برای مثال :

```
show(parameters,  
  aligned, // 5 spaces padding at the left  
  one,  
  after,  
  another  
) {  
  // ...  
}
```

۲- عمودی : خطوط خالی برای تقسیم بندی منطقی کدها

حتی یک فانکشن هم می‌تواند به بخش‌های منطقی مختلفی تقسیم شود. در مثال زیر تعریف متغیر ، حلقه for و قسمت return به صورت عمودی از هم جدا شده است :

```
function pow(x, n) {  
  let result = 1;  
  //      <--  
  for (let i = 0; i < n; i++) {  
    result *= x;  
  }  
  //      <--  
  return result;  
}
```

@alithethecodeguy

}

برای خوانایی بیشتر کد ، هر جایی که نیاز است از خط خالی استفاده کنید . هیچگاه بیشتر از ۹ خط متوالی نباید بدون indent عمودی نوشته شوند .

سمی کالن

در انتهای همه خطوط باید از سمی کالن استفاده شود ، حتی جاهایی که می شود از آن چشم پوشی کرد . زبان هایی وجود دارند که سمی کالن در آنها واقعا اختیاری است و به ندرت استفاده می شود ولی در جاوا اسکریپت موقعیت هایی وجود دارد که در آنها خط جدید به معنای سمی کالن نبوده و کد را مستعد خطا می کند . در بخش های بعد در این مورد بیشتر توضیح خواهیم داد .

اگر در جاوا اسکریپت با تجربه باشید احتمالا از حالت بدون سمی کالن مانند StandardJS استفاده می کنید . در غیر این صورت بهتر است برای جلوگیری از بروز خطاهای احتمالی از سمی کالن استفاده کنید که اکثر برنامه نویسان نیز همین کار را می کنند .

تودرتویی

از نوشتن کدهای عمیق تو در تو خودداری کنید .

برای مثال ، در حلقه ، بهتر است گاهی اوقات از continue استفاده کنید تا از نوشتن کدهای تو در تو بی مورد جلوگیری به عمل آید . برای مثال ، به جای اضافه کردن یک if تو در توی اضافه به شکل زیر :

```
for (let i = 0; i < 10; i++) {  
  if (cond) {  
    ... // <- one more nesting level  
  }  
}
```

@alithecodeguy

بهتر است به این شکل بنویسیم :

```
for (let i = 0; i < 10; i++) {  
  if (!cond) continue;  
  ... // <- no extra nesting level  
}
```

به صورت مشابه نیز می توانیم با if/else و return برخورد کنیم .

برای مثال ، دو constructor زیر یکسان هستند :

مورد اول :

```
function pow(x, n) {  
  if (n < 0) {  
    alert("Negative 'n' not supported");  
  } else {  
    let result = 1;  
    for (let i = 0; i < n; i++) {
```

@alithecodeguy

```
    result *= x;
  }
  return result;
}
}
```

مورد دوم :

```
function pow(x, n) {
  if (n < 0) {
    alert("Negative 'n' not supported");
    return;
  }
  let result = 1;
  for (let i = 0; i < n; i++) {
    result *= x;
  }
  return result;
}
```

مورد دوم خواناتر است چرا که حالت مخصوص $n < 0$ در ابتدای کد قرار گرفته و تنها در صورتی وارد بدنه اصلی می شود که n مساوی یا بزرگتر 0 باشد بدون اینکه نیاز باشد بر پیچیدگی کد بیافزاییم.

محل قرارگیری فانکشن ها

اگر در کد خود چندین فانکشن دارید به سه طریق می توانید آنها را ساماندهی کنید :

۱- فانکشن ها را بالای کدهایی بنویسید که از آن استفاده می کنند :

```
// function declarations
function createElement() {
  ...
}
function setHandler(elem) {
  ...
}
function walkAround() {
  ...
}
```

```
// the code which uses them
```

```
let elem = createElement();
setHandler(elem);
walkAround();
```

۲- کدها را نوشته سپس فانکشن ها را اضافه کنید :

```
// the code which uses the functions
```

```
let elem = createElement();
setHandler(elem);
walkAround();
```

```
// --- helper functions ---
```

```
function createElement() {
  ...
}
```

```
function setHandler(elem) {
  ...
}
```

```
function walkAround() {
  ...
}
```

@alithecodeguy

۳- ترکیب دو مورد بالا : فانکشن ها جایی تعریف شود که اولین بار از آن استفاده می شود.

در اکثر مواقع ، مورد دوم ترجیح داده می شود. به خاطر اینکه هنگام مطالعه کد ابتدا می خواهیم بدانیم که آن کد چه کاری انجام می دهد. اگر کد در ابتدا نوشته شود راحت تر متوجه این موضوع می شویم. ممکن است بعد از آن حتی به مطالعه فانکشن ها هم نیازی نداشته باشیم مخصوصا اگر نام فانکشن عملکرد آن را شرح دهد.

راهنمای استایل

راهنمای استایل قوانین کلی در مورد اینکه چگونه کد بزنیم را شامل می شود به عنوان مثال از چه کوتیشنی استفاده کنیم ، از چند space برای indent استفاده کنیم ، حداکثر طول خط چه قدر باشد و کلی موضوعات ریز دیگر. وقتی همه اعضای تیم از این قواعد پیروی کنند ، کد نوشته شده یکدست دیده می شود و مهم نیست که کدام یک از اعضای تیم آن را نوشته است.

البته هر تیم می تواند استایل خودش را داشته باشد ولی معمولا نیازی به این کار نیست. راهنماهای زیادی وجود دارد که می توان یکی از آنها را انتخاب کرد.

بعضی از این راهنماها اینها هستند :

- Google JavaScript Style Guide
- Airbnb JavaScript StyleGuide
- Idiomatic.JS
- StandardJS
- and so on ...

@alithecodeguy

اگر تازه برنامه نویسی را شروع کرده اید ، از تصویر ابتدایی این قسمت می توانید کمک بگیرید . سپس می توانید به سراغ باقی استایل ها بروید و تصمیم بگیرید که از کدام یک از آنها می خواهید استفاده نمایید .

لینترهای خودکار

لینترها ابزارهایی هستند که می توانند به صورت خودکار استایل کد را چک کرده و پیشنهادهایی برای بهبود وضعیت کد ارائه دهند . مهمترین مزیت لینترها این است که این چک کردن خودکار استایل ، می تواند باگ هایی مانند خطاهایی تاپی در یک متغیر یا نام فانکشن ها را نیز پیدا کنند . به خاطر این ویژگی پیشنهاد می شود که همیشه از لینتر استفاده کنید حتی اگر احساس می کنید که نیاز ندارید تا از استایل خاصی پیروی کنید .

معروفترین لینترها عبارتند از :

JSLint : از اولین لینترها

JSHint : کارایی بیشتر از JSLint

ESLint : احتمالا جدیدترین لینتر موجود

هر سه اینها می توانند هدف مد نظر را انجام دهند . پیشنهاد ما ESLint است .

@alithecodeguy

بیشتر لینترها همراه با ادیتورهای معروف وجود دارند فقط باید پلاگین مرتبط با آن را نصب کرده و تنظیمات دلخواه خود را انجام دهید .

برای مثال برای ESLint باید این مراحل را انجام دهید :

۱- نصب Node.js

۲- نصب ESLint توسط دستور `npm install -g eslint`

۳- ساخت فایل کانفیگ به نام `eslinttrc` . در `root` پروژه جاوا اسکریپت (پوشه ای که همه فایل ها داخل آن قرار دارد)

۴- نصب یا فعال سازی پلاگین مورد نظر برای ادیتور مدنظرتان که ESLint را همراه خودش دارد . اکثر ادیتورهای معروف شامل آن می شوند .

مثال :

```
{
  "extends": "eslint:recommended",
  "env": {
    "browser": true,
    "node": true,
    "es6": true
  },
}
```

@alithecodeguy

```
"rules": {  
  "no-console": 0,  
  "indent": 2  
}
```

در این مثال عبارت `extends` مشخص می‌کند که تنظیمات لینتر بر اساس تنظیمات پیشنهاد لینتر بوده و بعد از آن تنظیمات دلخواه خودمان را اضافه کرده‌ایم.

همچنین می‌توانیم مجموعه‌ای از قوانین را از وب گرفته و به تنظیمات لینتر اضافه کنیم. برای اطلاعات بیشتر به آدرس زیر مراجعه نمایید:

<http://eslint.org/docs/user-guide/getting-started>

همچنین بعضی IDE ها لینتر داخلی خودشان را دارند که هر چند مناسب است ولی به قدرت ESLint نیست.

خلاصه

تمام قوانین ذکر شده در این بخش، جهت افزایش خوانایی کد شما می‌باشد. در مورد هر یک از آنها می‌توان تجدید نظر کرد. وقتی در مورد نوشتن کدهای بهتر فکر می‌کنیم باید از خودمان بپرسیم: چه چیزی کد را خواناتر و قابل فهم‌تر می‌کند؟ و چه چیزی می‌تواند جلوی بروز خطاها را بگیرد؟ این دو سوال را همیشه در خاطر داشته باشید. همچنین مطالعه راهنماهای استایل معروف می‌تواند شما را به روز نگه داشته و با بهترین ایده‌ها و راه‌حل‌ها آشنا کند.

@alithecodeguy